

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/142/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314010599
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2314010599.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Kataríny Stanislavskej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04. júna 2015, v trestnej veci proti obžalovanému U. O. pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona prejednal odvolanie obžalovaného, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu v Galante sp. zn. 2T/97/2014 zo dňa 08.10.2014, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný U. O., nar. XX.XX.XXXX v A., bytom P. XXX/X, okres Šaľa,

o d s u d z u j e

Podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j/, § 38 odsek 3, § 56 odsek 1, 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 200 (dvesto) Euro.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona sa pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ukladá obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v čase okolo 23.30 hod. dňa 24.05.2013 v obci Horná Kráľova na ul. Hlavnej spolu s odsúdeným S. H. vyskočili na prednú kapotu tam zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. Alfa Romeo 156, evidenčné číslo NR-442FA striebornej metalízy, následne na čelné sklo, odtiaľ skočili na strechu a cez zadnú kapotu zoskočili dole, potom prešli k druhému osobnému motorovému vozidlu zn. Škoda Octavia, evidenčné číslo SA-424CA bielej farby s čiernou kapotou doparkované na druhej strane cesty, na ktorom odsúdený S. H. vyryl na prednej kapote neznámym predmetom nápis „kokot“ a následne poškodil lak po obvode vozidla tým, že ho poškríabal a prevalil pravý blatník, čím spôsobili škodu U. N. vo výške 770,- Eur a S. W. škodu vo výške 627,- Eur.

Za to mu bol uložený

Podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zákona mu bol výkon uloženého trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bol obžalovaný tiež zviazaný spoločne a nerozdielne s odsúdeným S. H. titulom náhrady škody zaplatiť sumu vo výške 770,-- Eur poškodenému U. N..

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný U. O., ktoré si aj písomne odôvodnil.

V odvolaní namieta rozsudok okresného súdu ako nezákonný, pretože po vozidle ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku neskákal, nekopal do neho, nebúchal po ňom a nijako nepoškodil ani karosériu, ani čelné sklo.

Vo vzťahu k jeho osobe nebola naplnená skutková podstata predmetného trestného činu, nedošlo ani k naplneniu subjektívnej stránky trestného činu s tým, že on žiadnu škodu poškodenému U. N. nespôsobil. Nepopiera, že z recesie vyskočil na kapotu vozidla Alfa Romeo, odmieta však akékoľvek tvrdenie, že by mal úmysel poškodiť toto vozidlo. Taktiež odmieta, že skutok spáchal spolupáchatelstvom, t.j. v spoločnom úmysle a spoločným konaním po dohode so spoluobvineným S. H.. V tomto prípade nekonali spoločne, ale každý sledoval svoj cieľ záujmu. Okrem toho namieta v odvolaní, že mu bol uložený rovnaký trest ako spoluobvinenému S. H., nakoľko on nespôsobil škodu ani na jednom vozidle a ani nemal úmysel poškodiť niektoré vozidlo.

Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a jeho oslobodil spod obžaloby.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu obžalovaný zotrval na týchto dôvodoch odvolania.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku na základe odvolania obžalovaného preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a tak zistil, že odvolanie obžalovaného je iba čiastočne dôvodné.

V prvom rade krajský súd konštatuje, že obžalovaným napadnutý rozsudok prvostupňový súd vyniesol po vykonaní súdneho konania, ktoré nevykazuje žiadne procesné pochybenia. Okresný súd po obdržaní obžaloby v predmetnej veci postupoval dôsledne podľa ustanovení tretej časti Trestného poriadku, ktorá upravuje základné pravidlá súdneho konania.

Na hlavnom pojednávaní okresný súd vykonával jednotlivé dôkazy zákonným a transparentným spôsobom, dodržal pritom všetky základné princípy kontradiktórneho trestného procesu.

Obžalovanému svojim procesným postupom okresný súd poskytol všetky nevyhnutné záruky na zabezpečenie spravodlivého konania.

V ďalšom krajský súd konštatuje, že okresný súd rozhodujúc o obžalobe prokurátora vykonal všetky dôkazy potrebné pre zákonné a objektívne rozhodnutie, tieto dôkazy potom podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil individuálne i v ich súhrne, a tak dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, čo sa týka viny obžalovaného, ako aj právnej kvalifikácie jeho konania.

V odôvodnení svojho rozsudku potom okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku zrozumiteľne rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä, ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými úvahami sa

spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona, hlavne v otázke viny, ktorú obžalovaný popieral.

Odvolací súd považuje odôvodnenie napadnutého rozsudku za transparentné, presvedčivé a súladné v skutkových aj právnych úvahách s vykonanými dôkazmi.

Okresný súd svoj dôkazný postup popísal, oboznámil konkrétny vecný obsah jednotlivých relevantných dôkazov, následne toho, ktorého dôkazu vyhodnotil.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku v plnej miere korešponduje so skutočným obsahom jednotlivých dôkazov, preto ho odvolací súd v otázke viny a právnej kvalifikácie konania obžalovaného U. O. považuje za správne a objektívne.

S ohľadom na odvolacie námietky obžalovaného, krajský súd len dodáva, že obžalovaný bol priamo usvedčený svedkom D. F., ktorý vypovedal, že obžalovaný U. O. spolu s S. H. vyšli z areálu kultúrneho domu a vtedy si všimol, že obaja začali skákať cez kapotu až na strechu tam odstaveného vozidla zn. Alfa Romeo, ale v akom poradí si už nepamätá. Potom cez cestu odišli do parčíka, kedy sa mu stratili z dohľadu, počul iba ich hlasy.

Pokiaľ obžalovaný namietal spolupáchateľstvo treba podotknúť, že všetci vypočutí svedkovia identifikovali obžalovaného U. O. ako partnera S. H., ktorí sa spolu pohybovali a spoločne aj odišli z miesta činu.

Pokiaľ niektorí svedkovia nevideli priamo, že by aj obžalovaný na rozdiel od svedka D. F. nevideli priamo, že aj obžalovaný skákal po vozidle zn. Alfa Romeo možno to vysvetliť tou skutočnosťou, že nie každý svedok všetko mohol zaregistrovať. Isté však je, že svedok D. F. videl obžalovaného ako tento prechádzal po streche vozidla Alfa Romeo. Koniec koncov treba podotknúť, že aj obžalovaný v prípravnom konaní vo svojej výpovedi zo dňa 03.03.2014 v procesnom postavení obvineného priznal spáchanie skutku ohľadne vozidla zn. Alfa Romeo. Vypovedal totiž, že ako odchádzali z kultúrneho domu tak išli okolo nejakých áut, pričom ani nevie prečo ho napadlo, že po jednom z tých áut prebehne. Tak vyskočil na zadnú kapotu vozidla zn. Alfa Romeo sivej farby, prebehol cez strechu až dopredu a zoskočil z neho a následne spadol na zem. Či on vtedy poškodil čelné sklo si nepamätá, nezaregistroval to. Následne U. O. v procesnom postavení obvineného v ďalšej výpovedi z prípravného konania priamo uviedol, že za tento čin berie zodpovednosť.

S prihliadnutím na tieto skutočnosti krajský súd nemal pochybnosti o vine obžalovaného.

Krajský súd je však toho názoru, že okresný súd nesprávne ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 rok, t.j. taký istý trest ako bol uložený obžalovanému S. H..

V tomto ohľade krajský súd akceptuje námietku obžalovaného majúc za to, že S. H. naozaj poškodil až dve autá, spôsobil oveľa väčšiu škodu, a preto nemožno vymerať rovnaký trest obom obžalovaným.

S prihliadnutím na túto skutočnosť, ale aj na možnosti nápravy obžalovaného U. O. a na závažnosť jeho konania, krajský súd považoval za primeraný trest peňažný, a to vo výmere 200,-- Eur, ktorý trest považuje za dostatočný z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Ako náhradný trest mu určil trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace pre prípad, že by obžalovaný výkon tohto trestu zmaril.

Krajský súd toto rozhodnutie učinil v presvedčení, že obžalovaný si vezme do budúcnosti ponaučenie tohto prípadu a bude sa v budúcnosti vyhýbať podobne neuvážaným konaniam.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.